

Nr 37.

Ankom till Riksdagens kansli den 1 april 1913 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter skomakaren Carl Gustaf Carlson från Trosa.

(3:e Avd.)

I en till Riksdagen avlåten till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 89, av den 21 februari 1913 har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter skomakaren Carl Gustaf Carlson från Trosa må efterskännas till förmån för dennes änka Carolina Vilhelmina Carlson.

Till ovanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen anfört följande:

»Den 29 juni 1911 avled i Trosa skomakaren Carl Gustaf Carlson, efterlämnande såsom stärbhusdelägare änkan Carolina Vilhelmina Carlson, född Karlfeldt, men inga kända arvingar.

Enligt den efter den avlidne den 10 augusti 1911 förrättade bouppteckning uppgick behållningen i boet till 889 kronor 5 öre.

Emellertid inflöt, enligt vad handlingarna i ärendet giva vid handen, vid försäljning av löseegendom, som i bouppteckningen upptagits till ett värde av 266 kronor 25 öre, ett belopp av 357 kronor 49 öre, vadan boets behållning torde få ökas med skillnaden mellan sistnämnda två belopp, eller 91 kronor 24 öre, till 980 kronor 29 öre, varav hälften eller 490 kronor 14 öre är änkan Carlsons giftorätt och andra hälften danaarv.

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 6 saml. 21 häft. (Nr 37.)

I en till Kungl. Maj:t ingiven ansökning har änkan Carlson, som numera är bosatt i Södertälje, i underdånighet anhållit, att kronans rätt till danaarv efter hennes man måtte vardas efterskänkt till hennes förmån; och har sökanden till stöd för denna ansökning anført, att hon till följd av obotlig sjukdom vore urståndsatt att genom arbete försörja sig samt att hon för sina nödortfiga levnadsbehov redan nödgats använda en stor del av sina tillgångar.

Vid den underdåniga ansökningen har sökanden fogat ett av andra stadsläkaren i Södertälje utfärdat intyg, utvisande, att hon på grund av hjärtfel och nervsvaghet vore betydligt nedsatt till sin arbetsförmåga.

På grund av nådig remiss har Kungl. Maj:ts befallningshavande i Stockholms län i ärendet avgivit underdånigt utlåtande, åtföljt av yttranden av magistraterna i Trosa och Södertälje.

Sistnämnda myndigheter hava, när vid verkställd undersökning befunnits, att sökanden vore sjuklig och befunne sig i torftiga ekonomiska omständigheter samt att hon svårigen skulle kunna försörja sig genom egen arbetsförtjänst, hemställt om bifall till ansökningen.

Kungl. Maj:ts befallningshavande har för egen del icke haft något att erinra mot ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund av nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har icke haft något att erinra mot att kronans rätt till ifrågavarande danaarv bleve efterskänkt till förmån för sökanden.»

Utskottet, som icke haft något att erinra mot förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 31 mars 1913.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.